

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 717/2014**av den 27 juni 2014****om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾,efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ⁽²⁾,

efter att ha hört rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Statlig finansiering som uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget utgör statligt stöd och ska anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget. Enligt artikel 109 i fördraget får rådet fastställa vilka kategorier av stödåtgärder som är undantagna från denna anmälningskyldighet. I enlighet med artikel 108.4 i fördraget får kommissionen anta förordningar avseende dessa kategorier av statligt stöd. Genom förordning (EG) nr 994/98 beslutade rådet, i enlighet med artikel 109 i fördraget, att stöd av mindre betydelse kan utgöra en sådan kategori. Med denna utgångspunkt anses stöd av mindre betydelse, dvs. stöd som beviljas ett enda företag under en angiven period och inte överskrider ett bestämt fast belopp, inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget, och omfattas därför inte av anmälningsförfarandet.
- (2) Kommissionen har i flera beslut förtydligat begreppet stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Kommissionen har också redogjort för sin politik när det gäller ett tak för stöd av mindre betydelse under vilket artikel 107.1 inte anses vara tillämplig, först i sitt meddelande om försumbart stöd ⁽³⁾ och sedan i kommissionens förordningar (EG) nr 69/2001 ⁽⁴⁾ och (EG) nr 1998/2006 ⁽⁵⁾. Med beaktande av de särskilda regler som gäller för fiskeri- och vattenbrukssektorn och riskerna för att även små stödbelopp skulle kunna uppfylla kriterierna i artikel 107.1 i fördraget, har fiskeri- och vattenbrukssektorn uteslutits från de förordningarnas tillämpningsområde. Kommissionen har redan antagit ett antal förordningar med regler för stöd av mindre betydelse som beviljas inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, varav den senaste var förordning (EG) nr 875/2007 ⁽⁶⁾. Enligt den förordningen ansågs det totala beloppet för stöd av mindre betydelse som beviljas ett enda företag som är verksamt inom fiskerisektorn inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i EG-fördraget, om det inte översteg 30 000 euro per stödmottagare under en period om tre beskattningsår och ett kumulerat belopp som fastställts för varje medlemsstat och som motsvarar 2,5 % av den årliga produktionen i fiskerisektorn. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordning (EG) nr 875/2007 är det lämpligt att se över en del av villkoren i den förordningen och att ersätta den.
- (3) Taket på 30 000 euro bibehålls lämpligen som det stödbelopp av mindre betydelse som ett enda företag kan erhålla per medlemsstat under en period av tre år. Det taket behövs också i fortsättningen för att åtgärder som omfattas av denna förordning ska kunna anses sakna inverkan på handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen, när det sammanlagda stödbelopp som beviljas samtliga företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn under tre år understiger ett kumulerat belopp som fastställts för varje medlemsstat och som motsvarar 2,5 % av den årliga fiskeriomsättningen, dvs. fångst-, berednings- och vattenbruksverksamheter (den nationella övre gränsen).

⁽¹⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EUT C 92, 29.3.2014, s. 22.⁽³⁾ Kommissionens meddelande om försumbart stöd (EGT C 68, 6.3.1996, s. 9).⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, 13.1.2001, s. 30).⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 379, 28.12.2006, s. 5).⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning (EG) nr 1860/2004 (EUT L 193, 25.7.2007, s. 6).

- (4) Med *företag* avses vid tillämpningen av konkurrensreglerna i fördraget en enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras ⁽¹⁾. Europeiska unionens domstol har fastställt att alla enheter som (rättsligt eller faktiskt) kontrolleras av samma enhet bör betraktas som ett enda företag ⁽²⁾. Av rättssäkerhetsskäl och för att minska den administrativa bördan bör det i denna förordning ges en uttömmande förteckning över tydliga kriterier för att avgöra när två eller flera företag inom samma medlemsstat ska betraktas som ett enda företag. Kommissionen har bland de väletablerade kriterierna för definition av "anknutna företag" i definitionen av små och medelstora företag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽³⁾ och i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 ⁽⁴⁾ valt ut de kriterier som är lämpliga vid tillämpningen av denna förordning. Kriterierna är redan kända för myndigheter och bör med tanke på tillämpningsområdet för denna förordning tillämpas såväl på små och medelstora företag som stora företag. Dessa kriterier bör säkerställa att en grupp av anknutna företag betraktas som ett enda företag vid tillämpningen av regeln för stöd av mindre betydelse, men att företag som inte har något förhållande till varandra förutom att vart och ett av dem har en direkt koppling till samma offentliga organ inte behandlas som anknutna företag. Hänsyn tas därför till den specifika situation som råder för företag som kontrolleras av samma offentliga organ, och som kan ha oberoende beslutsbefogenhet.
- (5) Med tanke på tillämpningsområdet för den gemensamma fiskeripolitiken och definitionen av fiskeri- och vattenbrukssektorn i artikel 5 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽⁵⁾ bör denna förordning vara tillämplig på företag verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.
- (6) Det är en allmän princip att stöd inte bör beviljas i de fall där EU-lagstiftningen, och i synnerhet reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken, inte följs. Denna princip gäller även för stöd av mindre betydelse.
- (7) Med tanke på behovet av samstämmighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken och Europeiska havs- och fiskerifonden, bör särskilt stöd för inköp av fiskefartyg, stöd till modernisering eller byte av huvud- eller hjälpmotorer på fiskefartyg och stöd till verksamheter som inte är stödberättigande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ⁽⁶⁾ undantas från tillämpningsområdet för denna förordning.
- (8) Europeiska unionens domstol har slagit fast att så snart unionen har lagstiftat om en gemensam organisation av marknaden för en viss jordbrukssektor är medlemsstaterna skyldiga att avstå från åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag från den ⁽⁷⁾. Denna princip gäller också inom fiskeri- och vattenbrukssektorn. Därför bör denna förordning inte gälla stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps in eller släpps ut på marknaden. Den bör heller inte tillämpas på stöd som är kopplat till en skyldighet att dela stödet med primärproducenter.
- (9) Denna förordning bör inte tillämpas på exportstöd eller stöd som är avhängigt av att inhemska produkter används framför importerade. Den bör framför allt inte omfatta stöd till att bygga upp och driva ett distributionsnät i andra medlemsstater eller i tredjeländer. Stöd som avser kostnader för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad i en annan medlemsstat eller ett tredjeländ utgör normalt inte exportstöd.
- (10) Om ett företag är verksamt inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och också inom andra sektorer eller har andra verksamheter som omfattas av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 ⁽⁸⁾ bör den förordningen tillämpas på stöd som beviljas för de andra sektorerna eller verksamheterna, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, kan garantera att verksamheten inom fiskeri- och vattenbrukssektorn inte åtnjuter stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med den förordningen.

⁽¹⁾ Mål C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., REG 2006, s. I-289.

⁽²⁾ Mål C-382/99, Nederländerna mot kommissionen, REG 2002, s. I-5163.

⁽³⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (EUT L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Mål C-456/00, Frankrike mot kommissionen, REG 2002, s. I-11949.

⁽⁸⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

- (11) Om ett företag är verksamt både inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter bör bestämmelserna i denna förordning tillämpas på stöd som beviljas för förstnämnda sektor eller verksamheter, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, kan garantera att primärproduktionen av jordbruksprodukter inte åtnjuter stöd av mindre betydelse som beviljas enligt denna förordning.
- (12) Denna förordning bör innehålla regler som garanterar att högsta tillåtna stödnivåer som föreskrivs i särskilda förordningar eller kommissionsbeslut inte kan kringgås. Den bör också innehålla tydliga regler om kumulering som är lätta att tillämpa.
- (13) Den treårsperiod som ska beaktas vid tillämpningen av denna förordning bör vara rörlig, vilket innebär att det totala belopp som företaget har fått i stöd av mindre betydelse under det berörda beskattningsåret och under de två föregående beskattningsåren ska fastställas varje gång ett nytt stöd av mindre betydelse beviljas.
- (14) Denna förordning utesluter inte möjligheten att en åtgärd kanske inte betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget på andra grunder än de som anges i denna förordning, t.ex. därför att åtgärden är förenlig med principen om marknadsekonomiska aktörer eller därför att åtgärden inte innebär någon överföring av statliga medel. I synnerhet utgör unionsfinansiering som förvaltas centralt av kommissionen, och som inte direkt eller indirekt kontrolleras av medlemsstaten, inte statligt stöd och bör inte beaktas vid bedömningen av huruvida det tillämpliga taket eller den nationella övre gränsen respekteras.
- (15) Med hänsyn till behovet av insyn, likabehandling och effektiv kontroll bör denna förordning endast tillämpas på stöd av mindre betydelse för vilket det är möjligt att i förväg räkna ut den exakta bruttobidragsekivalenten utan att en riskbedömning behöver göras (nedan kallat *genomsynligt stöd*). En sådan exakt beräkning kan till exempel göras för bidrag, räntesubventioner och begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns som garanterar att det relevanta taket inte överskrids. En övre gräns innebär att så länge som det exakta stödbeloppet inte är känt eller ännu inte är känt måste den berörda medlemsstaten anta att beloppet motsvarar den övre gränsen för att garantera att flera stödåtgärder sammantaget inte överskrider det tak som föreskrivs i den här förordningen och för att tillämpa reglerna om kumulering.
- (16) För att säkerställa insyn, likabehandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd av mindre betydelse bör medlemsstaterna använda samma beräkningsmetod. I syfte att underlätta denna beräkning bör stödbelopp som inte betalas ut i form av kontantbidrag omräknas till motsvarande bruttobidragsekivalent. Vid beräkningen av bruttobidragsekivalenten för olika typer av genomsynligt stöd som inte är bidrag eller för stöd som betalas ut i flera omgångar måste man använda de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att tillämpningen av reglerna för statligt stöd ska vara enhetlig, överblickbar och enkel bör de marknadsräntor som används vid tillämpningen av denna förordning vara de referensräntor som fastställs i meddelandet från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽¹⁾.
- (17) Stöd som ingår i lån, bl.a. riskfinansieringsstöd av mindre betydelse som tar formen av lån, bör betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om bruttobidragsekivalenten har beräknats på grundval av de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att förenkla handläggningen av små lån med kort löptid bör det i denna förordning föreskrivas en tydlig regel som är lätt att tillämpa och tar hänsyn till både lånets belopp och löptid. Baserat på kommissionens erfarenhet kan lån som garanteras av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och som inte överstiger antingen 150 000 euro och en löptid på fem år eller 75 000 euro och en löptid på tio år anses ha en bruttobidragsekivalent som inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse. Med tanke på de svårigheter som är förknippade med att beräkna bruttobidragsekivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet, bör denna regel inte gälla sådana företag.
- (18) Stöd i form av kapitaltillskott bör inte anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under taket för stöd av mindre betydelse. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av investeringar i aktier eller hybridkapital enligt riktlinjerna för riskfinansiering ⁽²⁾ bör inte betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte den berörda åtgärden tillhandahåller kapital som ej överskrider taket för stöd av mindre betydelse.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag (EUT C 194, 18.8.2006, s. 2).

- (19) Stöd som ingår i garantier, bl.a. riskfinansieringsstöd av mindre betydelse som tar formen av garantier, bör betraktas som genomsynligt om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i kommissionens tillkännagivande för den berörda företagstypen (¹). För att förenkla behandlingen av kortfristiga garantier som utgör säkerhet för högst 80 % av ett relativt litet lån bör denna förordning innehålla en tydlig och lättillämplig regel som beaktar både beloppet för det underliggande lånet och garantins löptid. Denna regel bör inte gälla för garantier för underliggande transaktioner som inte utgör ett lån, till exempel garantier för egetkapitaltransaktioner. Om garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, det garanterade beloppet inte överstiger 225 000 euro och garantins löptid inte överstiger fem år kan garantin anses ha en bruttobidragsekvivalent som inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse. Detsamma gäller om garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, det garanterade beloppet inte överstiger 112 500 euro och garantins löptid inte överstiger tio år. Dessutom kan medlemsstaterna använda en metod för att beräkna bruttobidragsekvivalenten för garantier som anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd, tillämplig vid samma tidpunkt, och som av kommissionen godtagits som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier, eller något tillkännagivande som ersatt det, under förutsättning att den metod som godtagits uttryckligen avser den typ av garanti och den underliggande typ av transaktion som det är fråga om när denna förordning tillämpas. Med tanke på de svårigheter som är förknippade med att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet, bör denna regel inte gälla sådana företag.
- (20) Om en stödordning för stöd av mindre betydelse genomförs via finansiella intermediärer bör det säkerställas att dessa inte mottar något statligt stöd. Detta kan ske exempelvis genom att kräva att finansiella intermediärer som åtnjuter statliga garantier ska betala avgifter som följer marknadspriserna eller till fullo överföra fördelarna till de slutliga stödmottagarna, eller genom att taket för stöd av mindre betydelse och övriga villkor i denna förordning även iaktas av intermediärerna.
- (21) Efter anmälan från en medlemsstat kan kommissionen undersöka om en åtgärd som inte är ett bidrag, ett lån, en garanti, ett kapitaltillskott eller en riskfinansieringsåtgärd i form av en investering i aktier eller hybridkapital leder till en bruttobidragsekvivalent som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse och därför skulle kunna omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- (22) Kommissionen är skyldig att se till att reglerna om statligt stöd följs, och i enlighet med samarbetsprincipen i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen bör medlemsstaterna underlätta denna uppgift genom att införa de verktyg som krävs för att säkerställa att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljas ett enda företag på grundval av regeln om stöd av mindre betydelse inte överskrider det fastställda taket. Därför bör medlemsstaterna, när de beviljar stöd av mindre betydelse, informera det berörda företaget om storleken på stödet av mindre betydelse och om dess karaktär av stöd av mindre betydelse och uttryckligen hänvisa till denna förordning. Det bör åligga medlemsstaterna att övervaka beviljat stöd för att se till att de relevanta taken inte överskrids och att kumuleringsreglerna efterlevs. För att uppfylla den skyldigheten bör den berörda medlemsstaten, innan den beviljar sådant stöd, från stödmottagaren få en redogörelse för annat stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning eller en annan förordning om stöd av mindre betydelse som företaget fått under det berörda beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Alternativt bör det vara möjligt för medlemsstaterna att inrätta ett centralt register med fullständiga uppgifter om vilka stöd av mindre betydelse som beviljats och att kontrollera att varje nytt stöd inte överstiger det relevanta taket.
- (23) Innan en medlemsstat beviljar nytt stöd av mindre betydelse bör den kontrollera att varken taket för stöd av mindre betydelse eller den nationella övre gränsen kommer att överskridas i den medlemsstaten genom det nya stödet av mindre betydelse samt att övriga villkor i denna förordning är uppfyllda.
- (24) Med hänsyn till kommissionens erfarenhet på detta område, och särskilt med tanke på hur ofta det i regel är nödvändigt att se över politiken för statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas. Om giltighetstiden för denna förordning löper ut utan att ha förlängts bör medlemsstaterna beviljas en anpassningsperiod på sex månader när det gäller stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning.

(¹) Exempelvis kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller statligt stöd till företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, med undantag för följande:
  - a) Stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps in eller släpps ut på marknaden.
  - b) Stöd till exportrelaterad verksamhet riktad mot tredjeländer eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet.
  - c) Stöd som är avhängigt av att inhemska produkter används framför importerade.
  - d) Stöd för inköp av fiskefartyg.
  - e) Stöd till modernisering eller byte av fiskefartygs huvud- eller hjälpmotorer.
  - f) Stöd till verksamhet som ökar ett fartygs fiskekapacitet eller utrustning som ökar ett fartygs förmåga att lokalisera fisk.
  - g) Stöd till konstruktion av nya fiskefartyg eller import av fiskefartyg.
  - h) Stöd för tillfälligt eller permanent upphörande med fiskeverksamhet, såvida detta inte särskilt föreskrivs i förordning (EU) nr 508/2014.
  - i) Stöd till experimentellt fiske.
  - j) Stöd för överföring av äganderätten till ett företag.
  - k) Stöd till direkt utsättning, utom om detta uttryckligen fastställs som en bevarandeåtgärd i en unionsrättsakt eller görs i vetenskapligt syfte.
2. Om ett företag är verksamt inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom en eller flera sektorer eller har andra verksamheter som omfattas av förordning (EU) nr 1407/2013 ska den förordningen tillämpas på stöd som beviljas för de sistnämnda sektorerna eller verksamheterna, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, kan garantera att verksamheterna inom fiskeri- och vattenbrukssektorn inte åtnjuter stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med den förordningen.
3. Om ett företag är verksamt både inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom primärproduktionen av jordbruksprodukter som omfattas av kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013⁽¹⁾ ska denna förordning tillämpas på stöd som beviljas för den förstnämnda sektorn, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, kan garantera att primärproduktionen av jordbruksprodukter inte åtnjuter stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
  - a) *företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn*: företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.
  - b) *fiskeri- och vattenbruksprodukter*: produkter som definieras i artikel 5 a och b i förordning (EU) nr 1379/2013.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9).

c) *beredning och saluföring*: all verksamhet, inklusive hantering, behandling, produktion och distribution, som utförs mellan landningen eller skörden och slutproduktfasen.

2. *ett enda företag*: omfattar vid tillämpningen av denna förordning alla enheter som har minst ett av följande förhållanden till varandra:

- a) Ett företag innehar majoriteten av aktieägar- eller delägarrösterna i ett annat företag.
- b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.
- c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta företag eller enligt en bestämmelse i det företags stiftelseurkund eller stadgar.
- d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag kontrollerar ensamt majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i detta företag med stöd av ett avtal med andra aktieägare eller delägare i detta företag.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i första stycket a–d via ett eller flera andra företag ska också anses vara ett enda företag.

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget, om de uppfyller villkoren i denna förordning.

2. Det totala stödet av mindre betydelse per medlemsstat till ett enda företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn får inte överstiga 30 000 euro under en period av tre beskattningsår.

3. Det kumulerade stöd av mindre betydelse som beviljas företag verkamma inom fiskeri- och vattenbrukssektorn under en period på tre beskattningsår får inte överstiga den nationella övre gräns som fastställs i bilagan.

4. Stöd av mindre betydelse ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning oavsett dagen för utbetalning av stödet till företaget.

5. Det tak som föreskrivs i punkt 2 och den nationella övre gränsen i punkt 3 ska gälla oberoende av stödets form och det mål som eftersträvas och oavsett om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen. Perioden på tre beskattningsår ska fastställas på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten.

6. Taket i punkt 2 och den nationella övre gränsen i punkt 3 ska uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror som används ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

Stöd som betalas ut i flera omgångar ska diskonteras till sitt värde vid den tidpunkt då det beviljas. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.

7. Om det tak som föreskrivs i punkt 2 eller den nationella övre gränsen i punkt 3 överskrids på grund av att nytt stöd av mindre betydelse beviljas, kan inget av detta nya stöd omfattas av denna förordning.

8. Vid företagskoncentrationer och företagsförvärv ska allt stöd av mindre betydelse som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas för att fastställa om eventuellt nytt stöd av mindre betydelse till det nya eller förvärvande företaget överskrider taket eller den nationella övre gränsen. Stöd av mindre betydelse som lagligen beviljats före koncentrationen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagliga.

9. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd av mindre betydelse som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet av mindre betydelse har använts. Om denna tilldelning inte är möjlig ska stödet av mindre betydelse fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens egna kapital den dag uppdelningen reellt ägde rum.

Artikel 4

Beräkning av bruttobidragsekvivalenten

1. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att i förväg beräkna den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att göra någon riskbedömning (nedan kallat *genomsynligt stöd*).
2. Stöd som ingår i bidrag och räntesubventioner ska anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse.
3. Stöd i form av lån ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om
  - a) stödmottagaren inte är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande och inte heller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-, och
  - b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och lånebeloppet uppgår antingen till 150 000 euro med en löptid på fem år eller till 75 000 euro med en löptid på tio år; om ett lån understiger dessa belopp och/eller beviljas för en kortare period än fem år respektive tio år ska bruttobidragsekvivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det tak som föreskrivs i artikel 3.2, eller
  - c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av den referensränta som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.
4. Stöd i form av kapitaltillskott ska anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse endast om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under taket för stöd av mindre betydelse enligt artikel 3.2.
5. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av investeringar i aktier eller hybridkapital ska endast betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om det kapital som ett enda företag får inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse enligt artikel 3.2.
6. Stöd i form av garantier ska behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om
  - a) stödmottagaren inte är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande och inte heller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-, och
  - b) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet och det garanterade beloppet inte överstiger 225 000 euro och garantin har en löptid på fem år, eller det garanterade beloppet inte överstiger 112 500 euro och garantin har en löptid på tio år; om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp och/eller garantin har en kortare löptid än fem respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för garantin beräknas som en motsvarande andel av det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2, eller
  - c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i ett tillkännagivande från kommissionen, eller
  - d) metoden för att beräkna garantins bruttobidragsekvivalent, innan den genomförs,
    - i) har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd som är tillämplig vid samma tidpunkt och metoden av kommissionen godtagits som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier, eller ett tillkännagivande som ersatt det, samt
    - ii) avser uttryckligen den typ av garanti och den typ av underliggande transaktion det är fråga om vid tillämpningen av denna förordning.
7. Stöd som ingår i andra instrument ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om instrumentet föreskriver ett tak som garanterar att det relevanta taket inte överskrids.

Artikel 5

Kumulering

1. Om ett företag är verksamt både inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom en eller flera sektorer eller har annan verksamhet som regleras av förordning (EU) nr 1407/2013, får stöd av mindre betydelse som beviljas för verksamhet inom fiskeri- och vattenbrukssektorn i enlighet med denna förordning kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas sistnämnda sektorer eller verksamheter upp till det relevanta tak som fastställs i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1407/2013, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att verksamheterna inom fiskeri- och vattenbrukssektorn inte åtnjuter stöd av mindre betydelse i enlighet med förordning (EU) nr 1407/2013.
2. Om ett företag är verksamt både inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och inom primärproduktion av jordbruksprodukter, får stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med förordning (EU) nr 1408/2013 kumuleras med stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn i enlighet med denna förordning upp till det tak som fastställs i denna förordning, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, kan garantera att primärproduktionen av jordbruksprodukter inte åtnjuter stöd av mindre betydelse som beviljas i enlighet med denna förordning.
3. Stöd av mindre betydelse får inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader eller med statligt stöd för samma riskfinansieringsåtgärd, om sådan kumulering överstiger den högsta relevanta stöd nivå eller det högsta tillåtna stödbelopp som gäller i varje enskilt fall på grundval av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Stöd av mindre betydelse som inte beviljas för eller kan tillskrivas specifika stödberättigande kostnader får kumuleras med annat statligt stöd som beviljas med stöd av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

Artikel 6

Övervakning

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning, ska medlemsstaten skriftligen underrätta företaget om det planerade stödbeloppet (uttryckt som bruttobidragsekvivalent) och om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till denna förordning med angivande av förordningens titel och en uppgift till offentliggörandet av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om stöd av mindre betydelse beviljas i enlighet med denna förordning till olika företag på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten välja att uppfylla denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta tillåtna stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om taket i artikel 3.2 har nåtts och den nationella övre gränsen i artikel 3.3 inte har överskridits. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en skriftlig redogörelse eller en redogörelse i elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse som mottagits under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.
2. Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över stöd av mindre betydelse som innehåller fullständiga uppgifter om samtliga stöd av mindre betydelse som beviljats av myndigheter i medlemsstaten, ska punkt 1 inte längre gälla från den tidpunkt då registret omfattar en treårsperiod.
3. En medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning först efter att ha kontrollerat att detta inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider taket enligt artikel 3.2 och den nationella övre gränsen enligt artikel 3.3 och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.
4. Medlemsstaterna ska registrera och sammanställa alla uppgifter som rör tillämpningen av denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har iakttagits. Uppgifter om individuellt stöd av mindre betydelse ska bevaras under tio beskattningsår från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning för stöd av mindre betydelse ska bevaras i tio beskattningsår från den dag då det sista individuella stödet beviljades enligt stödordningen.
5. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom 20 arbetsdagar, eller inom den längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

*Artikel 7***Övergångsbestämmelser**

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller alla villkor som föreskrivs i förordningen. Stöd som inte uppfyller dessa villkor kommer att bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta ramar, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.
2. Individuellt stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 1 januari 2005 och den 30 juni 2008 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 1860/2004 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.
3. Individuellt stöd av mindre betydelse beviljat mellan den 31 juli 2007 och den 30 juni 2014 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 875/2007 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.
4. När denna förordning upphör att gälla ska alla stödordningar för stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i den fortsatt omfattas av den i ytterligare sex månader.

*Artikel 8***Ikraftträdande och tillämpningsperiod**

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2014.

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

Nationell övre gräns som avses i artikel 3.3

(euro)

Medlemsstat	Högsta kumulerat belopp för stöd av mindre betydelse beviljat per medlemsstat inom fiskeri- och vattenbrukssektorn
Belgien	11 240 000
Bulgarien	1 270 000
Tjeckien	3 020 000
Danmark	51 720 000
Tyskland	55 520 000
Estland	3 930 000
Irland	20 820 000
Grekland	27 270 000
Spanien	165 840 000
Frankrike	112 550 000
Kroatien	6 260 000
Italien	96 310 000
Cypern	1 090 000
Lettland	4 450 000
Litauen	8 320 000
Luxemburg	0
Ungern	975 000
Malta	2 500 000
Nederländerna	22 960 000
Österrike	1 510 000
Polen	41 330 000
Portugal	29 200 000
Rumänien	2 460 000
Slovenien	990 000
Slovakien	860 000
Finland	7 450 000
Sverige	18 860 000
Förenade kungariket	114 780 000